

NOVINE

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Doma	3 K.
v Ameriko	6 K.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Ježušova pri
KLEKL JOŽEVI,
vpok. pleb. v Čerenovcih,
Cserföld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomu
moro pošilati.

za naročnike Marijina lista, je Novin cena če
se jih od štirah večna eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijina
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

„Ka se bojite, māle vere?“

— Mát. VIII. —

Z temi rečmi pokára Ježuš apoštole vidévši njihov stráh na sredi zburkanoga morja. Ne vemo, liki misliti si moremo, ka so apostolje takši lüdje bilí, šteri so se ogibali greha ino se skrbeli za svoje zveličanje. Pa se li prestrášijo. Ne samo za zemelski žitek so v stráhi. Što bi márao med nami za zemelski žitek, či bi znao, ka po smrti včasi v nebesa príde! Za to so v stráhi, ár so ne gotovi, jeli je ne čaka kaj húšega na ovom sveti. Pa kda čujejo reči Ježušove: „ka se bojite, mālevere?“, se ne veselijo samo zemelskomi odrešenji, nego tomi tudi, ka čútijo z rečide Ježušovih, ka njim je prijáteo, ka se ne imajo niti za dūše bojati.

Štero dá vékše olejšanje človeki: Znati, ka šče dnes zdrav ostáne, ali znati, ka ga Bog líbi? Vsakojački to drúgo. Zglédi so nam na ponúdbo deněšnji čas:

V boji — právijo — kí je neveren, kak štěč velke lampe je meo prle, je pokoren pa trepeče pred prihodnov sodbe. Kí je pa dūšnovest vréd zeo, kda je šo z domi pa rad požaluje tam tudi svoje prestopke, on je pa miroven v nájvéksem ognji, ár zná, ka ga smrti drúgo ne reší, boža roka, či ga pa tá nešče, ár je tečaj žítka njegovoga na krátko zmerjeni, te je pa tudi dober znajoči to, ka se je zmíro z Bogom ino njega prijátelstvo žívé v njegovom senci.

Kak blážení bi bilí lüdjé na sveti, či bi se vsikdár tak skrbeli za zveličanje svoje, kak — hvála Bogi — vékši del naših vojákov! Ki je preklínja prle, de zdaj Bogá hváli; kí je pijane bio, je zdaj zadovolen z málov hránov; — ki je kradno, de zdaj sledjen zálož krüha razdelí med lačnimi prijálli;

kí je praznūvao, de se zdaj bojí nečistosti, edna je skrb vsakoga; za dūšo se skrbeti, ka či telo prejde, naj ne prejde zamán, nego se naj zemelski žitek na eden boši, lepši, veseljski žitek premení.

Pa domá je tudi tak. Vnogi, kí so hodili prle po grešnih potáj, so zdaj zavrgli njé ino se raduje novo mi, očiščenomi dūševnomi živlenje. So radi, ka ne spádnejo nazáj v svoje stáre grešne návade, ár čútijo, ka je njihov dūševni mír zdaj popolneši, želenja čisteša, molítev njihova več moći má.

Edni i drúgi čútimo ka je Bog z nami, ka se nemamo zroka bojati, māloverni biti, ár bi stem tudi razžalili svojega Bogá, kí nas je z svojov miloščov popolneše včinio ino v vsej nevolaj z vúpanjom napuno naša srca.

Kakša sreča, ka v našoj domovini neprijáteok moći prideti ne mogeo, ka mírno preživémo bojne čase, ka nam je ne bilo potrebno bežati z naših híž, kak tak vnuogim drúgim!

Bodimo zahválni Bogi za to nje govo dobroto pa glédajmo, ka mo ešče popolneši v našem živlenji. Naj miné ves greh z naše srdíne. Naj kraluje boži mír med nami, naj naša srca v závetji božem vsikdár čútijo reči Ježušove: ne bojte se, ne bodite māle vere, znajte, ka sam jas z vami pavas rad mam do konca.

Bojna.

Nikita, kralj črnogorski je svoj meč prekdao generali Kóvess. Zaistino spameren, miroljuben vladar, šteri je dobro šteo svojemi ljúdstvi. Cela Črna gora nema teliko prebivalstva kak naš Budapešt, pa bi se te to ljúdstvo moglo čeravno je brani jo visoke pečine, pravim, bi se moglo to ljúdstvo posta-

viti, vpreti našim četam? Ne mogoče. Prejšli, poginili bi vsi. Zdaj pa je rešeno vse. Ljúdstvo de melo mir, glad mine pa bojna i odprta je žednim tudi pot našim četam, da hitrej premagajo sovražnika po njej. Brž je sama taljanska kraljica, hči Nikite, Helena dalá oči té nasvet, naj se zmiri. Dober tanač, da bi ga bar i moževi dala, pa če ga je dala, da bi ga li sprijela talijanska vlada i vse drúge ž njov vréd. Molimo, molimo, naj sovražna srca omehčijo, srd ž njih mine i se vdajo mislim mirovnim.

Poročila z bojišč so sledeča:

Crnogora. Prekdávanje orožja se začelo i mirno teče dale, čeravno glasijo naši nasprotniki, da se črnogorci vstavlja. Šteri se ne šteo podati, je tak odbežao k Srbom. — kralj Nikita je v Podgorici, kraljica z hčerami je pa na Francozko v Lyon odpotüvala.

Rusko bojišče. Rusi so na besarabijškoj fronti znova začeli napadati, a odbiti so.

Na francozkom bojišči nikših vek-
ših bojov ne bilo.

Na türskom bojišči so tudi hen-
jali ruski napadi. Türki se pripravljujo
naj Ruse odbije z kavkazkih krajin,
kam so zadnjič vdrli. — V Peržiji so
rusi napredüvali i zavzeli mesto Sul-
tanabad.

Taljansko bojišče. Na Col di Lani
so taljanje bobenski ogenj davali, to
je v toj hitrosti, kak se bobnjari. —
Salandra, ministerski predsednik je v
Firenzi izjavo, da maju velike skrb i
veliki strah. Meri naime na to té guč,
ka je zdaj v nevolo prišla v Albanijo
poslana talijanska vojska za volo naše
zmage v Črnojgori, štera de brščaš
tūdnet mogla pobegnoti.

Dom i svet.

Naš državni zbor ešče zmerom drži seje, na šterih se vsakovrstne pravde razprávijo i tožbe naprejdávajo. Sklenjena je zdaj pravda od peneznoga zavoda, šteri de na skrbi meo vse hranilnice i posojilnice celoga orsaga. Zdaj se pa razpravlja pravda od zemelskoga gáza, šteri se je najšeo v Erdély-skem i je sposoben, da se porábi, ka de gnao mašine. Nemškomi drúšti je dala vlada té gaz se ve da, za veliki najem, na hasnúvanje. To se zdaj potrdi na državnem zbori.

Novi horvacki minister. Da je grof Pejačevič, bivši horvatski minister, še zmerom zadržani na Francozkem, je apoštolski kralj njegovo čast dao **Hideghéthy Mirki**.

Bolgarsko. Nemški casar, Viljem, je v Niši zasedenom od bolgarov po-hodo Ferdinanda, bolgarskoga kralja. Sprejem je bio veličasten. Vladara sta se toplo pozdravila. Ferdinand je ob tej priliki tudi izjavoval, da do koreia **boja** ostave kre naše strani. Ferdinand kralj je rojen katoličanec. Ali da je zavoljo vlade starešega sinu, Boriša, bolgarskoga trononaslednika, na razkolniško pravoslavno vero prepusto, zato je bio iz matere cerkvi i zobčen i ne je smejo k spovedi pa prečiščavanji. Zdaj je dobo v Rimi odvezo i je opravo z s vojov decov zvün nsjstarejšega, sveto spoved i obhajilo v Philipopoli. Daj Bog, da bi celi narod za sebov potegno.

Črnagora. Črnagora je v državah naših z sovražnikov dočasa odpravila svoje konzulate.

Srbija je podpisala londonsko pogodbo, ka brez ovih zaveznikov mira ne sklene.

Angležko. Vlada je rimskoj stólici naznanila, naj v angležke naselbine od-sehmal samo rojene angleže imenuje za púšpeke. Tüje misjonare so angleži domo poslali.

Hollandija. Nasipe je voda vtrgnola i sto pa sto kilometrov daleč je povoden vse poplavila. Živine je brez računa prejšlo, ljudij menje. Kvára vélkosť se ne da niti popisati.

Novih črnovojnikov od 50—55 let starih vküpščevanje so je začelo. Dnes-vütro do tei prebirani i poslani za delavce vojaške, ali samo na šest tjednov i pred mesecom se drúžič ne smejo poslati.

Kukorica se od dnes tjedna mao več ne sme nikomu drúžomi odati, kak vládinoj drúžbi „Drúžba za vojne pri-delke“ (Haditermény részvénnytársaság).

Delanezmožni vojakov je prinas do 20 jezér. Tem vlada tak nameni pomagati, ka je spravi v vladne službe. Trgovinski minister je kr. v. pošti tudi poziv poslo, naj z ned njih 300 za poštare imenuje, nevučene pa za kočiše i posmonosce.

† Bašša Jožef — Miroslav.

Skoro nemogoče se nam vidi. Še pred desetimi dnevami je bilo med nami zdrav i veseli, zdaj pa, — zdaj stojimo pri njegovom odpretom grobi. Čudne so poti bože Previdnosti. Dúhovník je vsepovsedi premalo, najbole med nami Slovencami; zdaj je pa Boža Modrost pozvala k sebi mladenc — bogoslovca, od šteroga smo telko čakali. „Sveta Maticerkev med Slovencami je dosta zgubila z njegovov smrtjom“ so sí pogučalí púšpek pri njegovom mrtvom teli. — Ali Bogi se je tak povidlo, naj bo dičeno njegovo ime!

Srce, štero je tak lübilo svoje slovensko lüdstvo, je kenjalo biti. Na-ročniki „Novin“ i „Marijinog List“ dobro poznajo svojega Miroslava. Kel-kokrat njim je spopevao kakšo lepo pesmico, priprosto pa v srce segajočo. Toplo sočútje je mōu do tistih, ki morejo zdaj doma ali pa na bojnom polju telko prestati. Tolažo je je i būduo zavüpanje v Boga. S svojimi kratkimi, lepimi povestimi v „Novinah“ nam je krato čas. Dosta smo še čakali od njega: knigo knig, sv. Pismo nam je tudi šteo prestaviti na naš slovenski jezik. Za poldružo leto bi daruvaao svojo prvo sv. mešo Vsemogočnomi i bi prišeo na bogato žetev dūš med nas. Pa nemila smrt nam je prekrižala vsa ta lepa vüpanja i odrezala nit mladoga živlenja.

Bašša Jožef se je pred 14 dnevami nekaj sprehlado, plüča so se njemi zvüžgala i tak je mogeo vzgledni bogoslovec — tretjeletnik v tork 25. januara ob 1 véri vnoči v 22. leti svojega živlenja mreti. Velike bolečine, štere je prestao, je prenašao z velikov potrplivnostjom, nej se je tožo. Smrt je prijaao z bože roke z nenavadnov vdanostjom i sledjimi svestvami provideni je v Gospodni sladko zaspao na rokah svojega brata, preč. g. Bašša Ivana, plebanuša v Bogojini i svoje sestre nüne.

Vsikdar si je želo, ka bi spavao svoj večen sen v domačoj zemli; bratja njemi to želo spunili i so ga dali prepelati s sombotelskoga seminišča v Böltince. V četrtek, 27. januara odvečera so položijo njegove zemelske ostanke poleg očinoga groba k večnomi počinki.

Naj njemi bo zemlica lehka, svetlost večna naj njemi sveti!

Pokažimo njemi svojo lübezem v gorečih molitvah, priporačajmo ga presv. Srei Jezušovom!

Včimo se od njega, kak si moremo z lepim živlenjom zagotoviti srečno smrt!

Menice.

Menice, ali vekslni so dužno pismo, samo ka jáko nevarno pismo za poroke (kezes.)

Porok je tisti, ki dober stoji za dužnika i to poroštvo podpiše. Če samo kak svedok podpiše i se ne zaveže za poroštvo se ve, da to to more jasno izjaviti na menici — je ne dužen plačati za dužnika.

Za poroka smo lehko tistomi, ki menice vüdáva, ki je sprejema i ki je minjáva, to je trži ž njimi.

Plačati smo dužni, kak poroki vsikdár če smo se za poroštva podpisali. Če bi dužnik ravno maloleten bio, ali bi se krivo podpisao, nas veže poroštvo, za koga smo se podpisali. Zato pa trebe jako paziti pri podpišovanji menic. Samo te bi ne dužni bili plačati, če se ne bi dužnik podpisao, nego samo križ dao. Takše menice so naime nevaláne.

Porok je v prvoj vrsti dužen plačati, nego če plača dug, te je dužen posestnik menice njemi to do rok dati, i ž njov lehko toži dužnika. Ta právda z menicov je hitrejsa od navadne pravdene poti.

Če v treh letah je posestnik menice ne toži dužnika niti poroka, pa čeravno bi prvoga, drúgoga pa nej, več nema pravice poroka za poroštvo tožiti.

Ne trgajte „Novin“.

Žalosno je gledati poleg grab, po cesti, po smeteh pa indri, falačke od naših lepih „Novin“. Komaj smo se včakali te sreče, ka mamo v sladkom materinom jeziku novine, in zdaj je tak malo ništerni spoštujejo. Edni pravijo, ka je novine zadosta ednok čteti. To je istina, či so novine takše, ki povejo samo ka je novoga po sveti. Naše „Novine“ pa dosta drúgoga lepoga majo v sebi. Tak n. pr. razlaganje sv. Evangelija, kakšo lepo pesmico itd. Kak bi lepo bilo, či bi se novine celo leto, tjeden za tjednom kam na stran devale, na konci bi si pa saki sam vküp zašio ali prikelo. Tak bi vsako leti napravo lepo knjigo z „Novin“, štero bi si lepo v roke vzeo tisti, ki po nedelah in svetkih ne more k meši, in tam bi namesto predge čteo razlaganje Evangelija. Paperov že itak dosta je pri hiži, či trbe.

Dosta bole je pa ešče vredno vküp devati „Marijin list“. To bi pa žaistino vsaki mogeo leto za letom dati lepo zvezati. Kelko lepih knig se tak šcasoin nabere pri hiži, štere do lehko čeli vnuki vaših vnúkov. Te do vidili, ka smo mi bili Marijini častivci in ka smo lübili in spoštúvali materin jezik.

Tak bi mogli biti vsi.

Eden krčmar ma to navado, ka gdaso že gostje malo pijani, jim več nešče dati piti, nego jih domo odpravi.

Nevarna bolezen.

V Nedlici, (Dokležovji, črensovcih i skoro v vseh slovenskih vesnicah. Vrednik.) je eden par moškov, ki maju strašno bolezen. Že dugo let se vračijo pa nikaj ne pomaga, ešče zmerom je hujše. Skoro celo verstvo so že dali za vrastvo, pa vse zaman. To vam je hujša bolezen kak sam ogenj, kajti či bole gasijo, bole njim v guti in v prsih nikaj gori. Zove se „pijanost“. Tem betežnikom so že ništerni priporočali, naj veli idejo v toplice na tiste planine, gde je boj s Taljani. Tam veli vsi takši ozdravijo, ar tam z nikim ne gasijo, kajti ešče vode za piti nemajo. Naj probajo!

Plačo dobi.

Či što zna dobro razlagati nemški in vogoski jezik, naj pride v Nedlico ali v Turnišče, (V druge vesnice bo tudi trebalo takše vučitele. Vrednik.) ka tam ništerni znajo kako dobro v nemškom in vogrskom jeziki preklinjati, samo ka ne vejo, ka pomenijo tiste reči. Zatogavolo bi radi hodili malo v takše sole.

Od toga bodo meli dvoji hasek. Prvi bo te, ka do razmili malo nemški pa vogrski, drugi hasek bo pa te, ka, gda bodo znali, kak strašno velki greh včinijo, gda tak grdo preklinjajo, več zaistino ne bodo preklinjali.

Opazovalec.

Iz pisem naših vojakov.

Moji spomini na dom. Pošlem njim, i vsem Slovencom srčen pozdrav; zahvalo na dobroti, za Novine, „Marijin List“; vrédi doblávam oboje. Začetki prositi nej sam je vüpo; napunjeni smo z delom mi vsigdár, teška je bila služba pri husaraj v mérnom časi, tem bole zdaj. Si telko časa vze mem, kda Novine i Marijin List dobim, či ovaknej, kda na konji sedim, te jih va prečtem. Zdaj pa tudi pošlem 10 kor. penez na Novine i Marijin List njim; ka više ostane, prosim poštivnoga Gospoda, na edno sveto mešo; naj jo obslužijo za nas drage vojake.

Kda z tužne krajine na vás si mislim, Slovenci, vas pozdravim z tem pismom. Tak dugo tū morem živeti, kje nega mira; velka mi to je žalost, da ne morem še tá. So dugo ali cvele, ali cvetke držale vse rože našega slovenskoga kraja i tak dugo zeleni so bili naši lesi domá. So ftice premile láni v jesén od vás tužne odišle, noa sprotolje rano kvam prišle, celo leto žalostno i tužno nás čakale, če bi prišli domo z bojišč. I nej so se nas mogle včakati; povrnole nazaj so se vu svoj

kráj; že dvojo jesen so čakale nás, pa zaman. Po snegu so rano na pot se vzele i že drugi pot sa povrgle tam slovenske dolé.

Že dosta ste sejali ino sadili; předeli sta mislila oča i mati obá, lejko nam lí Oča Nebeski mır podá i nájní sini do prišli z toga boja. I ne sta se včakala.

Sta rano sejala ino sadila sestra i brat samá. Ščipke i druge rože sta iz zemle na sunce püstila; mela sta rože vsakefélé; naj bodo hitro zeléne pa razcvetene, lejko ta prišla najniva brata obá z toga boja, si mislita. Roke odpreta i šopek razcveteni ta nesla bratoma proti. Oh idita nazaj, pre-rano je še. Hitro so njima rože od-cvele, nej so bíle veséle, cvetke so spustile, nej sta prišla brata domo. Lübiva sestra i brat, sránita gor semen, rože pa v zemlo pokrijta, lejko nam kleti vesélej cvele bodo.

Srčno pozdrávím i tudi zahválim, njim poštuvánomi gospodi za dobroto, da dosega mal so mi Novine i Marijin List pošilalí. Lepo jih prosím i nadale to. Srčno pozdravim vse v slovenskoj krajini posebno vse fárničke cankovske.

(Jauk Karol z Skakovec, desetnik v 11-om husarskom polki).

Glási.

Od naših vojakov. Po dobrovolnosti g, Feiszt L, notariuša bratonskoga, za štero se srčno zahalimo, smo dobili na znanje, da so v bratonskoj notarošiji slediči pretrpeli junaško smrt za domovino: Pintarič Ferenc z Dokležovja kovač i veški prisežnik; ostavo je dovico i troje dece; Balážic Štefan z Bratonec; ostavo je dovico z dvema detetoma; Vučko Ivan z Lipovec; ostavo je dovico z detetom; Legény Matjaš ledičen črevljár z Gančan; Žalig Štefan z Gančan; ostavo je dovico i četverto decé; Pücko Štefan kupinar z Gančan; ostavo je dovico i dvoje dece; Zver Štefan ledičen z Bratoneč; Pauker Štefan, ledicen, podešetnik 48. pp. z Dokležovja; Maučec Štefan ledičen z Gančan; Vass Štefan z Gančan; Žižek Martin z Gančan; ostavo je dovičo i troje dece; Lipič Lovrenc ledičen z Gančan; Maučec Andraš z Gančan; ostavo je dovico z detetom; Mesarič Martin z Bratonec; ostavo je dovico i troje decé; Kránjec Matjaš z Dokležovja; Apatič Jožef z Gančan; ostavo je dovico i četverto decé; Miholič Štefan z Dokležovja; Kós Ivan z Lipovec; ostavo je ženo z detetom; Škrilec Štefan z Dokležovja; Sabotin

Jožef z Gančan; ostavo je dovico i dvoje dece; Tratnjek Matjaš z Lipovec. Vsem pokojnim junakom naj zasveti večna lúč v tej bolšoj i lepšoj nebeskoj domovini, njihovim domaćim pa naj da dober Bog popolno vdanost v njegovo vseto volo.

Požgao se je v Fokovcih Cuk Janoš, kda je z goreče štale svoje troje živinče vospavljao. Márho je toti rešo, sam je pa teške nane dobo.

Križavci. Poteka je od ministra za znotrajne dovoljena. Poštara so za volo vkanjuvanja ka je od penzijnih pisem več vlekeo, kak njemi je šlo i ka je plačo želo i od taborskikh pisem, pred sod postavili.

Taborski zavilki so se stavili na sledenč števila: 16, 34, 45, 46, 49, 95, 170, 190, 211, 233, 308 i 317-o.

Najdeni je v Črensovcih eden 11 let star slovenski dečec z zelenim klobukom z Štajara. Brščas je tisti šteri je premino iz mariborske okolice, kak je v Slov. Gospodari razglašeno bilo.

Kak so praščiča klali. V B... je meo en človek debelog praščiča, po šteroga je ne vüpa v hlev. Djava ga je záto na lanc i tak ga je vopotelegno i privezao k drvam. Zdaj zeme nož, da bi ga zaklao. Ali zobraško je vso njegov prizadevanje. Kakšte riva doškrna nož v njega praščič to nikaj gor ne vzeme. Ledekaj je nemrtelen. Kaj si te zdaj mesar začne? Zača naganjati sosedovoga psa, šteri je jako lajda nad njim. Mislo je naime, da zatoga volo ne more svinjčeta bujti. Zrok je pa to bio, ka je nož prekratko bio. V tom hipi, ka sta se pes pa mesar naganjala, si je praščič nikaj zmislo pri drvaj. Začo je vse z mesta nesti. Nevola je rasla. Ne de praščiča pa ne drv. Zato po sekiro hajd. Žena drži za lanc, mož pa z drvaricov zakole praščiča.

Slovo vzememo od mile slovenske krajine od naše vogrske domovine od vseh domanjih. Bog vam naj pomaga doma nam pa na tem groznom bojišči. Cener Jožef iz Zenkovec idem drügit, Pozvék Štefan z Vadarec štrtipot, Kornhauser Andraš z Domajivec drügit, Vukan Ludovik z Tešanovec tretjipot, Sršen Alojz z Vančavesi tretjipot, Skledar Mihál z Spodnjih Slavič drügit.

Na znanje da vredništvo Novin vsem, naj si Novine naročijo, ali naj je gorpovejo do 15-ja februara, ovak je stavimo tistim starim naročnikom, ki se na novo ne glasijo, zámučnini je pa ne pošlemo. Red more vu vsem biti, pri tem tudi,

Tatvina. Januara 21-ja vnoči ob polnoči so tolvajje vdrlji pri Sv. Se-

beštjani v krčmo Zelko Števana. Odprli so jo z napiračom, spalnico krčmarov so pa zavezali, na ne mogoči. Odnesli so 40 koron penez, cigareti i cigare vse kump 100 K vrednosti.

Dete v hráni. V Kanizsi v Francovom mlini so vojáki meli gulyás kuhani v kotli. Pétletna deklička ednoga mlinara bi ga rada vidila. Ali kak se je proti kotli nagnola je v njega spadnola. Kda so jo vópotégnoli je že kuhana bila i hitro potom mrla.

Povrnenje. Zlezen Ana, žena Simon Janoša z Šúlinec se je z evangeličanske vere nazaj povrnola v krilo rimskokatoličanske materecerkvi pri Nedeli.

Nikdár je ne prekesno, zamudo popraviti. Zato naj si ne premislava, koga protein, trganje, neuralgične bolezni mantrajo, ali ga glavo zobje, vúha, lice, šinjek boli, ma smicanje, trganje, rezanje, bolečinov križevcah, hrbiti, prsah i kotrigah, trepetanje i oslabljenost itd. nego naj rabi bol vlišajoči Fellerov „Elsafluid“. Koga je že vnogo vrástva vkanilo, v „Elsafluidi“ najde, kaj potrebuje. Več kak 100 jezer zahvalnih pisem zadosta svedoči. 12 kantic tega po zdravnikah priporočenoga domačega vrasta franko 6 K. Proli zaprlini, slabini črevam i prebavskim pomotam naj se rabijo. Fellerove želodec okrepčajoče narahi tirajoče rebarbarske „Elsa-pilule“, šterih 6 škatlic je samo 4 K 40 fil. Iz obojega vrastva si to pravo naročimo pri Feller V. Eugen lekarniki, Stubica, Centrale 146. (Zagreb žup.)

Marijine histe od meseca novembra pa decembra i kalendare Srca Ježušovoga sem dao vsem naročnikom že davno odposlati. Naj dajo v Črensovce glas, ki jih še ne bi dobili.

Vmorje je Viedugin Grigori, ruski vlovljenea v Novabi Császár Regino, 18 let staro deklo, zato ka je ne privolila ž njim v nečisti greh. 19 krat je z nožom smekno. Zatem je pa svoje žile prerezeo, ali ovárali so ga i rešili smrti. V verige vkovanji je odpelani v Zalaegerszeg.

Najnovešće.

Na zapadnom bojišču se začnejo gibati. V Flandriji je artilerija (topništvo) začnola močno delati. Črnogorci nam brez vpiranja izračajo orožje. V Skaderi (Škutari) smo zavzeli 12 topov. V Mopotamiji so Turki znovič premagali Angleže. V šestvornom boji so Angleži zgubili 6000 ludi.

Pošta.

Magyar Jožef Haselbach. Sin je zdaj nej dužen iti. Bodo ga že pozvali. **Fujs Mih. Vancar.** Prosečka Vés. 61 K. sem dobo. Z tem je v obilnosti plačan celi lanski dug. Bog lepo plati. Srčen pozdrav celoj hiši i poznancom. — **Korpič Fujsi** vse pošilam. Za poslani 2 K. hvala. **Bačič Ivan Magyarovář.** Peneze sem dobo. Bog plati vsem darovnikom. — **Solar Júrja** iščemo gor. Potrpite, že pride glás. **Kat. Snidec Unterpurkla.** Marijin List iščite pri Jeneš Matjaši. 4 K. sem dobo. Bog plati. **Škrilec Ana Sögesdorf.** Penez sem dobo mája 21-ga 1 K 40 fil. pa nov. 24-ga tudi teliko. Za té sekars se že ne mo bili. — **Knigo od Genofeve** dobite v Ljubljani v Katoliškoj Bukvarni. Drugo ne sila pisati. **Goričanec Jožef. Sv. Margeta.** Novine se vse

eden den, v četrtek dajo na pošto. Če vaše v tork prido, vašege soseda pa že v nedelo, to mi je nišče nej krv. Pošta ne dela zdaj nikšega razločka. Keliko more, teliko nakladé. Čido povrže, ne gleda. Meni se to tudi zgodi. Pa od naj še vekšim gospodom. Sam minister podučni so je potožo, da zavoljo slabogo poštnoga prevažanja ne more na vsako šolo poslati slike, kak bi rad, nego na eden naslov večim. Potrprimo zato. Drugoč poli vi dobite hitrej, pa drugi zaostanejo. Zdaj je vojska te največki gospom. **Brtalanič Mih. Krajna.** Té odgovor je i tebi dan. **Kočar J. Dedonci.** 4 K. sem dobo. Bog plati. Zdaj še je 1 K. duga na Novine. **Skafar Matijaš, četovodja v. Kav. zdrav. zav. tp. 35.** Bog plati na dári, sprejemo sem ga.

Maček Ivan sv. Júrij. 36 K. 30 fil. sem dobo i razdelo, kak ste pisali: 29 K. na načrtnino, 2 K. na hoštije, 5 K. 30 fil. pa na podporo. Bog lepo plati. — **Edšidt Št. Gederovci.** Klonfar Jožef z Petrovec je živ i zdrav. Januára 6-ga je prisani té glás z bojišča. **Lenarčič Ana. G. Slaveči.** Novine dobite. Če maju naročniki Marijin List platijo 2 K., če ga nemajo, 3 K na leto.

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatelka, meta, pomerance strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto rumu. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 4.40 poštnine prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ar se delaveci s tov "pijačov" okrepečajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerijo „pri angelju“ Brno štev 85 Moravsko. En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70 fil., šteri se lehko pošljejo v štemplnah. Takši kartoni se dobijo za poskušnjo tudi po vekših drogerijah.

6 škatlic

cena poštnime prosto 4 K 40 fil.

Pri potrebnem i dobroj, reči se po pravici cena ne sme glédati. Dvoje veselje pa mamo, če kakšo potrebno i dobro reč še po ceni moremo dobiti i to se nam zgodi pri kúpili želodec okrepčajočih, na ráki tirajočih, prebavo povspomuži Fellerovih Rebarbarskih

ELSA PILUL

Pomagajo:

če nemamo téka,
če se nam grsti i nas meta-nica sili,
če nas želodec tišči,
če nas v obistih peče,
če nas želodec boli
če nas od želodeca glava boli,
če nas zavolo prebavskih pomot strah mantra,
če nas od napinja jočih jestvin
črvo boli,
če nemamo rédnoga stolca,

če zavolo nerédnoga stolca smo zmantráni i pobiti,
če smo zavolo prebavskih pomot neprijazni i slabe vole,
če mamo krč v želodci,
še smo krč v želodci,
če smo slabo skuhano hrano zavžili,
če smo meso ne mogli zgrizti,
če smo slabo zgrizeni jed požrli,
če smo predosta i prehitro jeli,

kratko, če smo zavolo kakšega zraka z tékom i z prebavov ne zadovolni. Z vred djanjom stolca krv čistijo i odstranijo neželeno debelino. Celo so neškodljive, gotovo delajo, ne navadimo se jih želodec okrepijo. Zatogavolo májo prednost pred onimi sredstvi, šteria slabijo, vznemirjajo i kaj škodijo. Pravi Elsa pilul 6 škatlic franko je 4 K 40 fil., 12 škatlic pa samo 8 K 40 fil.

Po lastnoj poskušnji se lehko priporača tudi Fellerov bolečino vtišajoči, ozdravljaljajoči proti kašljenju „Elsa fluid“, pravo domače vrástvo proti trganji, protini, neuralgiji v glavi, lici i v teli proti zumaknjenosti bolečini v šinjek i pršah, prehlajanji i preprihi pa za zdrav sen, močnih kit, žil, živcov i celoga tela dobrostanje. 12 malih ali 6 dupliških ali dva špeciálniva glaška franko 6 K, 24 malih, ali 12 dupliških ali 4 špeciálnih kant franko 10 K 60 fil., 48 malih, ali 24 dupliških, ali 8 špecialnih glaškov franko samo 20 kor.

Ki ta starodavna ne nadomestiva sredstva v pravoj kakovosti še meti, naj točno piše.

FELLER V. EUGEN lekarniki STUBICA CENTRALA br. 146. (Zagreb žup.)

Razpošiljanje, če se naprejplača, ali po povzetji. Dobro je peneze naprej poslati ar ovak poshta 12 fil. povzetihi stroškov računa.